
Dharmapadam Sanskrit

धर्मपदम्

Document Information

Text title : dharmapada

File name : dharmapada.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Traditional

Transliterated by : Digitized by a team of volunteers working for <http://malayalamebooks.org/>

Proofread by : Daksha

Latest update : August 28, 2021

Send corrections to : [sanskrit at cheerful dot c om](mailto:sanskrit@cheerfuldotcom)

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Dharmapadam Sanskrit

धर्मपदम्

१. यमकवर्गः प्रथमः

मनःपूर्वङ्गमा धर्मा मनःश्रेष्ठा मनोमयाः ।
मनसा येत्प्रदुष्टेन भाषते वा करोति वा ।
ततो अेनं दुःखमन्वेति यड्कमिव वडतः पदम् ॥ १ ॥

मनःपूर्वङ्गमा धर्मा मनःश्रेष्ठा मनोमयाः ।
मनसा येत्प्रसन्नेन भाषते वा करोति वा ।
तत अेनं सुखमन्वेति छायेवानपायिनी ॥ २ ॥

अड्कोशित् मां अवधी मां अजैषीत् मां अडार्षीत् मे ।
ये य तदुपनड्यन्ति वैरं तेषां न शाड्यति ॥ ३ ॥

अड्कोशित् मां अवधीत् मां अजैषीत् मां अडार्षीत् मे ।
ये तत्रोपनड्यन्ति वैरं तेषूपशाड्यति ॥ ४ ॥

नडि वैरेण वैराणी शाड्यन्तीड डदायन ।
अवैरेण य शाड्यन्ति अेष धर्मः सनातनः ॥ ५ ॥

परे य न विजनन्ति वयमत्र यंस्यामः ।
ये य तत्र विजनन्ति ततः शाड्यन्ति मेधगाः ॥ ६ ॥

शुडमनुपश्यन्तं विडरन्तमिन्द्रियेषु असंवृतम् ।
डोजनेडमात्राङ्गं दुसीदं डीनवीर्यम् ।
तं वै प्रसडति मारो वातो वृक्षमिव दुर्बलम् ॥ ७ ॥

अशुडमनुपश्यन्तं विडरन्तं ढन्द्रियेषु सुसंवृतम् ।
डोजने य मात्राङ्गं श्रद्धमाराड्यवीर्यम् ।
तं वै न प्रसडते मारो वातः शैलमिव पर्वतम् ॥ ॢ ॥

अनिष्कषायः काषायं यो वस्त्रं परिधास्यति ।

अपेतो दमसत्याभ्यां न स काषायमर्हति ॥ ८ ॥

यश्च वान्तकषायः स्यात् शीलेषु सुसमाहितः ।

उपेतो दम-सत्याभ्यां स वै काषायमर्हति ॥ १० ॥

असारे सारमतयः सारे यासारदर्शिनः ।

ते सारं नाधिगच्छन्ति मिथ्यासङ्गुल्यगोचराः ॥ ११ ॥

सारं य सारतो ज्ञात्वा असारं य असारतः ।

ते सारं अधिगच्छन्ति सम्यक्-सङ्गुल्य-गोचराः ॥ १२ ॥

यथागारं दृष्टन्न वृष्टिः समतिविध्यति ।

अवं अभावितं चित्तं रागः समतिविध्यति ॥ १३ ॥

यथागारं सुस्थन्न वृष्टिर्न समति विध्यति ।

अवं सुभावितं चित्तं रागो न समति विध्यति ॥ १४ ॥

एत शोचति प्रेत्य शोचति पापकारी उभयत्र शोचति ।

स शोचति स विडम्बते दृष्ट्वा कर्म क्लिष्टमात्मनः ॥ १५ ॥

एत मोदते प्रेत्य मोदते कृतपुण्य उभयत्र मोदते ।

स मोदते स प्रमोदते दृष्ट्वा कर्मविशुद्धिमात्मनः ॥ १६ ॥

एत तप्यति प्रेत्य तप्यति पापकारी उभयत्र तप्यति ।

पापं मे कृतमिति तप्यति भूयस्तप्यति दुर्गातिगतः ॥ १७ ॥

एत नन्दति प्रेत्य नन्दति कृतपुण्य उभयत्र नन्दति ।

पुण्यं मे कृतमिति नन्दति भूयो नन्दति सुगतिगतः ॥ १८ ॥

अखीमपि संछितां भाषमाणः न तत्करो भवति नरः प्रमत्तः ।

गोप एव गा गणयन् परेषां न भागवान् श्रामण्यस्य भवति ॥ १९ ॥

अल्पमपि संछितां भाषमाणो धर्मस्य भवत्यनुधर्मयारी ।

रागं य द्वेषं य प्रलाय मोहं सम्यक् प्रज्ञानं सुविमुक्तचित्तः ।

अनुपाददानः एत वाऽमुत्र वा स भागवान् श्रामण्यस्य भवति ॥ २० ॥

॥ एति यमकवर्गः समाप्तः ॥

અપ્રમાદોઽમૃતપદં પ્રમાદો મૃત્યોઃ પદમ્ ।
 અપ્રમત્તા ન મ્રિયન્તે ચે પ્રમત્તા યથા મૃતાઃ ॥ ૧ ॥
 એતં વિશેષતો જ્ઞાત્વાઽપ્રમાદે પણ્ડિતા ।
 અપ્રમાદે પ્રમોદન્ત આર્યાણાં ગોચરે રતાઃ ॥ ૨ ॥
 તે ધ્યાયિનઃ સાતતિકા નિત્યં દૃઢપરાક્રમાઃ ।
 સ્પૃશન્તિ ધીરા નિર્વાણં યોગક્ષેમં અનુત્તરમ્ ॥ ૩ ॥
 ઉત્થાનવતઃ સ્મૃતિમતઃ શુચિકર્મણો નિશમ્યકારિણઃ ।
 સંયતસ્ય ચ ધર્મજીવનોઽપ્રમત્તસ્ય યશોભિવર્ધ્વતે ॥ ૪ ॥
 ઉત્થાનેનાઽપ્રમાદેન સંયમેન દમેન ચ ।
 દ્વીપં કુર્વન્તિ મેઘાવી યં ઓઘો નાભિકિરતિ ॥ ૫ ॥
 પ્રમાદમનુયુગ્જન્તિ બાલા દુર્મેધસો જના ।
 અપમાદં ચ મેઘાવી ધનં શ્રેષ્ઠમિવ રક્ષતિ ॥ ૬ ॥
 મા પ્રમાદમનુયુગ્જીત મા કામરતિસંસ્તવમ્ ।
 અપ્રમત્તો હિ ધ્યાયન્ પ્રાપ્નોતિ વિપુલં સુખમ્ ॥ ૭ ॥
 પ્રમાદમપ્રમાદેન યદા નુદતિ પણ્ડિતઃ ।
 પ્રજ્ઞાપ્રાસાદમારુહ્ય અશોકઃ શોકિનીં પ્રજાગ્ ।
 પર્વતસ્ય ઇવ ભૂમિસ્થાન્ ધીરો બલાન્ અવેક્ષતે ॥ ૮ ॥
 અપ્રમત્તઃ પ્રમત્તેષુ સુમેષુ બહુજાગરઃ ।
 અબલાશ્ચમિવ શીઘ્રાશ્ચો હિત્વા યાતિ સુમેધાઃ ॥ ૯ ॥
 અપ્રમાદેન મઘવા દેવાનાં શ્રેષ્ઠતાં ગતઃ ।
 અપ્રમાદં પ્રશંસન્તિ પ્રમાદો ગર્હિતઃ સદા ॥ ૧૦ ॥
 અપ્રમાદરતો ભિક્ષુઃ પ્રમાદે ભયદર્શી વા ।
 સાયોજનં અણું સ્થૂલં દહન્નગ્નિરિવ ગચ્છતિ ॥ ૧૧ ॥
 અપ્રમાદરતો ભિક્ષુઃ પ્રમાદે ભયદર્શી વા ।
 અભવ્યઃ પરિહાણાય નિર્વાણસ્યૈવ અન્તિકે ॥ ૧૨ ॥
 ॥ ઇતિ અપ્રમાદવર્ગઃ સમાપ્તઃ ॥

स्थानं यत्तं यित्तं दुरक्ष्यं दुर्निवार्यम् ।
 ऋजुं करोति मेधावी षष्ठकारं यत् तेषाम् ॥ १ ॥
 वारिजं यत् स्थले क्षिप्तं उदकस्यौकत उद्भूतः ।
 परिस्थान्तं यत्तं मारुतं प्रलातुम् ॥ २ ॥
 दुर्निग्रहस्य लघुनो यत्र-काम-निपातिनः ।
 यित्तस्य दमनं साधु यित्तं दान्तं सुभावडम् ॥ ३ ॥
 सुदुर्दृशं सुनिपुणं यत्र-कामनिपाति ।
 यित्तं रक्षेन्मेधावी यित्तं गुप्तं सुभावडम् ॥ ४ ॥
 दूरङ्गमं अक्षयं अशरीरं गुहाशयम् ।
 ये यित्तं संयस्यन्ति मोक्षयन्ते मारुतनात् ॥ ५ ॥
 अनवस्थितयित्तस्य सधुर्भ्रमं अविज्ञानतः ।
 परिप्लवप्रसादस्य प्रज्ञा न परिपूर्यते ॥ ६ ॥
 अनवस्युत यित्तस्य अनन्वाहतेतसः ।
 पुण्यपापप्रदीपस्य नास्ति जाग्रतो भयम् ॥ ७ ॥
 कुम्भोपमं कायमिमं विदित्वा नगरोपमं यित्तमिदं स्थापयित्वा ।
 युध्येत मारं प्रज्ञायुधेन जितं च रक्षेन्निवेशनः स्यात् ॥ ८ ॥
 अचिरं वतायं कायः पृथिवीं अधिशेष्यते ।
 क्षुद्रोऽपेतविज्ञानो निरर्थं यत् कलिङ्गरम् ॥ ९ ॥
 द्विद्विषं यत् कुर्यात् वैरी वा पुनर्वैरिणम् ।
 मिथ्याप्रणिहितं यित्तं पापीयांसं येन ततः कुर्यात् ॥ १० ॥
 न तत् मातापितरौ कुर्यातां अन्ये यापि च ज्ञातिकाः ।
 सम्यक्प्रणिहितं यित्तं श्रेयांसं येन ततः कुर्यात् ॥ ११ ॥
 ॥ इति यित्तवर्गः समाप्तः ॥

४. पुष्पवर्गश्चतुर्थः

५ इमां पृथिवीं विजेष्यते यमलोकं येमं सदेवकम् ।
 को धर्मपदं सुदेशितं कुशलः पुष्पमिव प्रयेष्यति ॥ १ ॥

શૈક્ષઃ પૃથર્વી વિજેષ્યતે ચમલોકં ચ ઇમં સદેવકમ્ ।
 શૈક્ષો ધર્મપદં સુદેશિતં કુશલઃ પુષ્પમિવ પ્રયેષ્યતિ ॥ ૨ ॥
 કૈનોપમં કાયમિમં વિદિત્વા મરીચિધર્મ અભિસંબુધાનઃ ।
 છિત્વા મારસ્ય પ્રપુષ્પકાણિ અદર્શનં મૃત્યુરાજસ્ય ગચ્છેત્ ॥ ૩ ॥
 પુષ્પાણિ હ્યેવ પ્રચિન્વન્તં વ્યાસક્તમનસં નરમ્ ।
 સુમં ગ્રામં મહોઘ ઇવ મૃત્યુરાદાય ગચ્છતિ ॥ ૪ ॥
 પુષ્પાણિ હ્યેવ પ્રચિન્વન્તં વ્યાસક્તમનસં નરમ્ ।
 અતૃમમેવ કામેષુ અન્તકઃ કુરુતે વશમ્ ॥ ૫ ॥
 યથાપિ ભ્રમરઃ પુષ્પં વર્ણગન્ધં અદ્ધન્ ।
 પલાયતે રસમાદાય એવં ગ્રામે મુનિશ્ચરેત્ ॥ ૬ ॥
 ન પરેષાં વિલોમાનિ ન પરેષાં કૃતાકૃતમ્ ।
 આત્મનં એવ અવેક્ષેત કૃતાન્ચકૃતાનિ ચ ॥ ૭ ॥
 યથાપિ રુચિરં પુષ્પં વર્ણવદગન્ધકમ્ ।
 એવં સુભાષિતા વાક્ સફલા ભવતિ કુર્વતઃ ॥ ૮ ॥
 યથાપિ રુચિરં પુષ્પં વર્ણવત્ સગન્ધકમ્ ।
 એવં સુભાષિતા વાક્ સફલા ભવતિ કુર્વતઃ ॥ ૯ ॥
 યથાપિ પુષ્પરાશેઃ કુર્યાત્ માલાગુણાન્ બહૂન્ ।
 એવં જાતેન મર્ત્યેન કર્તવ્યં કુશલં બહુ ॥ ૧૦ ॥
 ન પુષ્પગન્ધઃ પ્રતિવાતમેતિ ન ચન્દનં તગરમલ્લિકે વા ।
 સતાગ્ચ ગન્ધઃ પ્રતિવાતમેતિ સર્વા દિશઃ સત્પુરુષઃ પ્રવાતિ ॥ ૧૧ ॥
 ચન્દનં તગરં વાપિ ઉત્પલં અથ વાર્ષિકી ।
 એતેષાં ગન્ધજાતાનાં શીલગન્ધોડનુત્તરઃ ॥ ૧૨ ॥
 અલ્પમાત્રોડયં ગન્ધો યોડયં તગરચન્દની ।
 યશ્ચ શીલવતાં ગન્ધો વાતિ દેવેષુ ઉત્તમઃ ॥ ૧૩ ॥
 તેષાં સમ્યન્નશીલાનાં અપ્રમાદ-વિહારિણામ્ ।
 સમ્યગ્જ્ઞાનવિમુક્ત્તાનાં મારો માર્ગં ન વિન્દતિ ॥ ૧૪ ॥
 યતા સકુારધાને ઉજ્જિતે મહાપથે ।

पद्म तत्र जायेत शुश्रिगन्धं मनोरमम् ॥ १५ ॥

अेवं सङ्कारभूते अन्धभूते पृथग्जने ।

अतिरोचते प्रज्ञया सम्यक्-संबुद्ध-श्रावकः ॥ १६ ॥

॥ इति पुष्पवर्गः समाप्तः ॥

प. बालवर्गः पञ्चमः

दीर्घा जाग्रतो रात्रिः दीर्घा श्रान्तस्य योजनम् ।

दीर्घो बालानां संसारः सद्धर्मं अविजानताम् ॥ १ ॥

थरन् येत् नाधिगच्छेत् श्रेयांसं सदृशं आत्मनः ।

अेकथर्या दृढं कुर्यात् नाडस्ति बाले सहायता ॥ २ ॥

पुत्रा मे सन्ति धनं मेऽस्ति इति बालो विडम्बते ।

आत्मा ह्यात्मनो नाडस्ति कुतः पुत्राः कुतो धनम् ॥ ३ ॥

यो बालो मन्वते बाल्यं पण्डितश्चापि तेन स ।

बालश्च पण्डितमानी स वै बाल इत्युच्यते ॥ ४ ॥

यावज्जीवमपि येद् बालः पण्डितं पर्युपासते ।

न स धर्मं विजानाति दर्वी सूपरसं यथा ॥ ५ ॥

भुङ्कर्त्तमपि येद् विज्ञाः पण्डितं पर्युपासते ।

क्षिप्रं धर्मं विजानाति जिह्वा सूपरसं यथा ॥ ६ ॥

थरन्ति बाला दुर्मधसोऽमित्रेणैवात्मना ।

कुर्वन्तः पापकं कर्म यद्भवति कटुककृलम् ॥ ७ ॥

न तत् कर्म कृतं साधु यत् कृत्वाऽनुताप्यते ।

यस्याश्रुभुजो रुदन् विपाकं प्रतिसेवते ॥ ८ ॥

तस्य कर्म कृतं साधु यत् कृत्वा नानुताप्यते ।

यस्य प्रतीतः सुमन विपाकं प्रतिसेवते ॥ ९ ॥

मध्विव मन्वते बालो यावत् पापं न पश्यते ।

यदा य पश्यते पापं अथ बालो दुःखं निगच्छति ॥ १० ॥

मासे मासे कुशाग्रेण बालो भुञ्जते भोजनम् ।

ન સ સંખ્યાતધર્માણાં કલામર્હતિ ષોડશીમ્ ॥ ૧૧ ॥

નહિ પાપં કૃતં કર્મ સઘઃ ક્ષીરમિવ મુગ્ધ્યતિ ।

દહન્ બાલમન્વેતિ ભસ્મચ્છન્ન ઇવ પાવકઃ ॥ ૧૨ ॥

યાવદેવ અનર્થાય જ્ઞાતં બાલસ્ય જાયતે ।

હન્તિ બાલસ્ય શુકલાંશં મૂર્હાનમસ્ય વિપાતયન્ ॥ ૧૩ ॥

અસદ્ ભવનમિચ્છેત્ પુરસ્કારં ચ ભિક્ષુષુ ।

આવાસેષુ ચૈશ્વર્યં પૂજાં પરકુલેષુ ચ ॥ ૧૪ ॥

મમૈવ કૃતં મન્યેતાં ગૃહિ-પ્રવ્રજિતાવુભૌ ।

મમૈવાતિવશાઃ સ્યાતાં કૃત્યાકૃત્યેષુ કષુ ચિત્ ।

ઇતિ બાલસ્ય સહુલ્ય ઇચ્છા માનશ્ચ વર્દ્યતે ॥ ૧૫ ॥

અન્યા હિ લાભોપનિષદ્ અન્યા નિર્વાણગામિનિ ।

એવમેતદ્ અભિજ્ઞાય ભિક્ષુર્બુદ્ધસ્ય શ્રાવકઃ ।

સત્કારં નાભિનન્દેત્ વિવેકમનુબુંહયેત્ ॥ ૧૬ ॥

॥ ઇતિ બાલવર્ગઃ સમાપ્તઃ ॥

૬. પાણ્ડિતવર્ગઃ ષષ્ઠઃ

નિધીનામિવ પ્રવક્તારં ચં પશ્યેત્ વર્જ્યદર્શિનામ્ ।

નિગૂહ્યવાદિનં મેધાવિનં તાદૃશં પાણ્ડિતં ભજેત્ ।

તાદૃશં ભજમાનસ્ય શ્રેયો ભવતિ ન પાપીયઃ ॥ ૧ ॥

અવવદેદનુશિષ્યાત્ અસભ્યાચ્ચ નિવારયેત્ ।

સતાં હિ સ પ્રિયો ભવતિ અસતાં ભવત્યપ્રિયઃ ॥ ૨ ॥

ન ભજેત્ પાપકાનિ મિત્રાણિ ન ભજેત્ પુરુષાધમાન્ ।

ભજેત્ મિત્રાણિ કલ્યાણાનિ ભજેત્ પુરુષનુત્તમાન્ ॥ ૩ ॥

ધર્મપીતીઃ સુખં શેતે વિપ્રસન્નેન ચેતસા ।

આર્યપ્રવેદિતે ધર્મે સદા રમતે પાણ્ડિતઃ ॥ ૪ ॥

ઉદકં હિ નયન્તિ નેતૃકા ઇષુકારા નમયન્તિ તેજનમ્ ।

દારૂં નમયન્તિ તક્ષકા આત્માનં દમયન્તિ પાણ્ડિતાઃ ॥ ૫ ॥

શૈલો યથૈકઘનો વાતેન ન સમીર્યતે ।

अेवं निन्दाप्रशंसासु न समीर्यन्ते पण्डिताः ॥ ६ ॥

यथापि लृटो गंभीरो विप्रसन्नोऽनाविलः ।

अेवं धर्मान् श्रुत्वा विप्रसीदन्ति पण्डिताः ॥ ७ ॥

सर्वत्र वै सत्पुरुषा व्रजन्ति न कामकामा लपन्ति सन्तः ।

सुभेन स्पृष्टा अथवा दुःभेन नोय्यावयं पण्डिता दर्शयन्ति ॥ ८ ॥

नात्मछेतोः न परस्य छेतोः न पुत्रमिच्छेन्न धनं न राष्ट्रम् ।

नेच्छेद् अधर्मेषु समृद्धिमात्मनः स शीलवान् प्रज्ञावान् धार्मिकः स्यात् ॥

९ ॥

अल्पकास्ते मनुष्येषु ये जनाः पारगामिनः ।

अथेमा छतराः प्रजाः तीरमेवानुधावति ॥ १० ॥

ये य ञ्जलु सम्यगाप्याते धर्मे धर्मानुवर्तिनः ।

ते जना पारमेष्ठ्यन्ति मृत्युधेयं सुदुस्तरम् ॥ ११ ॥

कृष्णं धर्मं विप्रहाय शुक्लं भावयेत् पण्डितः ।

ओकात् अनोकं आगम्य विवेके यत्र दुरमम् ॥ १२ ॥

तत्राभिरतिमिच्छेत् छित्वा कामान् अकिञ्चनः ।

पर्यवदापयेत् आत्मानं चित्तकलेशैः पण्डितः ॥ १३ ॥

येषां संबोधयिषु सम्यग्यित्तं सुभाषितम् ।

आदानप्रतिनिःसर्गे अनुपादाय ये रताः ।

क्षीणास्रवा ज्योतिष्मन्तस्ते लोके परिनिर्वृताः ॥ १४ ॥

॥ छति पण्डितवर्ग समाप्तः ॥

७. अर्द्धद्वर्गः सप्तमः

गताध्वनो विशोकस्य विप्रमुक्तस्य सर्वथा ।

सर्वग्रन्थप्रलीणस्य परिदाढो न विद्यते ॥ १ ॥

उद्युञ्जते स्मृतिमन्तो न निडेते रमन्ते ते ।

छंसा छव पल्वलं छित्वा ओकमोकं जछति ते ॥ २ ॥

येषां सन्नियथो नाऽस्ति ये परिज्ञातभोजनाः ।

શૂન્યતોડનિમિત્તશ્ચ વિમોક્ષો યેષાં ગોચરઃ ।
 આકાશ ઇવ શકુન્તાનાં ગતિસ્તેષાં દુરન્વયા ॥ ૩ ॥
 યસ્યાસ્રવાઃ પરિક્ષીણા આહારે ચ અનિઃસૃતઃ ।
 શૂન્યતોડનિમિત્તશ્ચ વિમોક્ષો યસ્ય ગોચરઃ ।
 આકાશ ઇવ શકુન્તાનાં પદં તસ્ય દુરન્વયમ્ ॥ ૪ ॥
 યસ્યેન્દ્રિયાણિ શમથં ગતાનિ અશ્વા યથા સારથિના સુદાન્તાઃ ।
 પ્રહીણમાનસ્ય અનાસ્રવસ્ય દેવા અપિ તસ્ય સ્પૃહયન્તિ તાદૃશઃ ॥ ૫ ॥
 પૃથિવીસમો ન વિરુદ્ધ્યતે ઇન્દ્રકીલોપમઃ તાદૃક્ સુપ્રતઃ ।
 હૃદ ઇવાપેતકર્દમઃ સંસારા ન ભવન્તિ તાદૃશઃ ॥ ૬ ॥
 શાન્તં તસ્ય મનો ભવતિ વાક્ ચ કર્મ ચ ।
 સમ્યગ્જ્ઞાવિમુક્તસ્ય ઉપશાન્તસ્ય તાદૃશઃ ॥ ૭ ॥
 અશ્રદ્ધોડકૃતજ્ઞશ્ચ સન્ધિછેદશ્ચ યો નરઃ ।
 હતાવકાશો વાન્તાશઃ સ વૈ ઉત્તમ પુરુષઃ ॥ ૮ ॥
 ગ્રામે વા યદિ વાડરણ્યે નિમ્ને વા યદિ વા સ્થલે ।
 યત્રાર્હન્તો વિહરન્તિ સા ભૂમી રામણીયકા ॥ ૯ ॥
 રમણીયાન્યરણ્યાનિ યત્ર ન રમતે જનઃ ।
 વીતરાગા રંસ્યન્તે ન તે કામગવેષિણઃ ॥ ૧૦ ॥
 ॥ ઇતિ અર્હદ્વર્ગઃ સમાપ્તઃ ॥

૮. સહસ્રવર્ગો અષ્ટમઃ

સહસ્રમપિ ચેદ્ વાયોડનર્થપદસંહિતા ।
 એકમર્થપદં શ્રેયો યત્ શ્રુત્વોપશામ્યતિ ॥ ૧ ॥
 સહસ્રમપિ ચેદ્રાથા અનર્થપદસંહિતા ।
 એકં ગાથાપદં શ્રેયો યત્ શ્રુત્વોપશામ્યતિ ॥ ૨ ॥
 યશ્ચ ગાથાશતં ભાષેતાનર્થપદસંહિતાઃ ।
 એકં ધર્મપદં શ્રેયો યત્ શ્રુત્વોપશામ્યતિ ॥ ૩ ॥
 યઃ સહસ્રં સહસ્રેણ સંગ્રામે માનુષાન્ જયેત્ ।
 એકં ચ જયેદ્ આત્માનં સ વૈ સંગ્રામજિદુત્તમઃ ૪

आत्मा ङ वै जितः श्रेयान् या येयमितरा प्रजा ।
 दान्तात्मनः पुरुषस्य नित्यं संयतयाशिषाः ॥ ५ ॥
 नैव देवो न गन्धर्वो न मारः सङ्ग्रहमाणा ।
 जितं अपजितं कुर्यात् तथाऽपस्य जन्तोः ॥ ६ ॥
 मासे मासे सङ्ग्रेषा यो यजेत शतं समान् ।
 अेकं य भावितात्मानं मुहुर्त्तमपि पूजयेत् ।
 सैव पुजना श्रेयसी यथ्येद् वर्षशतं ङुतम् ॥ ७ ॥
 यश्च वर्षशतं जन्तुरङ्गिं परिचरेत् वने ।
 अेकं य भावितात्मानं मुहुर्त्तमपि पूजयेत् ।
 सैव पूजना श्रेयसी यथ्येत् वर्षशतं ङुतम् ॥ ८ ॥
 यत् ङिञ्चिद् षष्टं य ङुतं य लोके संवत्सरं यजेत पुण्यापेक्षः ।
 सर्वमपि तन्न यतुर्भागमेति अभिवादनान् ऋजुगतेषु श्रेयसी ॥ ९ ॥
 अभिवादनशीलस्य नित्यं वृद्धापथायिनः ।
 यत्वारो धर्मा वर्धन्ते आयुर्वर्षाः सुष्पं बलम् ॥ १० ॥
 यश्च वर्षशतं ज्वेत् दुःशीलोऽसमाहितः ।
 अेकाङ्गं ज्वितं श्रेयः शीलवतो ध्यायिनः ॥ ११ ॥
 यश्च वर्षशतं ज्वेत् दुष्प्रज्ञोऽसमाहितः ।
 अेकाङ्गं ज्वितं श्रेयः प्रज्ञावतो ध्यायिनः ॥ १२ ॥
 यञ्च वर्षशतं ज्वेत् कुसीदो ङीनवीर्यः ।
 अेकाङ्गं ज्वितं श्रेयः वीर्यभारत्तो दृढम् ॥ १३ ॥
 यश्च वर्षशतं ज्वेत् अपश्यन् उदयव्ययं
 अेकाङ्गं ज्वितं श्रेयः पश्यतः उदयव्ययम् ॥ १४ ॥
 यश्च वर्षशतं ज्वेत् अपश्यन्नमृतं पदम् ।
 अेकाङ्गं ज्वितं श्रेयः पश्यतोऽमृतं पदम् ॥ १५ ॥
 यञ्च वर्षशतं ज्वेदपश्यन् धर्ममुत्तमम् ।
 अेकाङ्गं ज्वितं श्रेयः पश्यतो धर्ममुत्तमम् ॥ १६ ॥
 ॥ ष्टि सङ्गवर्गः समाप्तः ॥

९. पापवर्गः नवमः

अभित्वरेत कल्याणो पापात् चित्तं निवारयेत् ।
तन्द्रितं छि कुर्वतः पुण्यं पापे रमते मनः ॥ १ ॥

पापं येत् पुरुषः कुर्यात् न तत् कुर्यात् पुनः पुनः ।
न तस्मिन् छन्दं कुर्यात् दुःखः पापस्य उच्यते ॥ २ ॥

पुण्यं येत् पुरुषः कुर्यात् कुर्यादितत् पुनः पुनः ।
तस्मिन् छन्दं कुर्यात् सुखः पुण्यस्य उच्यते ॥ ३ ॥

पापोऽपि पश्यति भद्रं यावत् पापं न पश्यते ।
यदा य पश्यते पापं अथ पापो पापानि पश्यति ॥ ४ ॥

भद्रोऽपि पश्यति पापं यावत् भद्रं न पश्यते ।
यदा य पश्यते भद्रं अथ भद्राणि पश्यति ॥ ५ ॥

माऽवमन्येत पापस्य न मां तद् आगमिष्यति ।
उद्विन्दुनिपातेन उद्वकुंभोऽपि पूर्यते ।
बालः पूरयति पापं स्तोत्रं स्तोत्रमप्याचिन्वन् ॥ ६ ॥

माऽवमन्येत पुण्यस्य न मां तद् आगमिष्यति ।
उद्विन्दुनिपातेन उद्वकुंभोऽपि पूर्यते ।
धीरः पूरयति पुण्यस्य स्तोत्रं स्तोत्रमप्याचिन्वन् ॥ ७ ॥

वाणिगिव भयं मार्गं अल्पसार्थो मलाधनः ।
विषं ज्वितुकामं एव पापानि परिर्वर्जयेत् ॥ ८ ॥

पाणौ येद् व्रणो न स्याद् उरेत् पाणिना विषम् ।
नाऽव्रणं विषमन्वेति नाऽस्ति पापं अकुर्वतः ॥ ९ ॥

योऽप्यदृष्टाय नराय दृष्यति शुद्धाय पुरुषायान्दुग्नाय ।
तमेव बालं प्रत्येति पापं सूक्ष्मो रजः प्रतिवातमिव क्षिप्तम् ॥ १० ॥

गर्भमेक उत्पद्यन्ते निरयं पापकर्माणि ।
स्वर्गं सुगतयो यान्ति परिनिर्वान्यनास्रवाः ॥ ११ ॥

नान्तरीक्षे न समुद्रमध्ये न पर्वतानां विवरे प्रविश्य ।
न विद्यते स जगति प्रदेशो यत्रस्थितो मृष्येत पापकर्माणि ॥ १२ ॥

नान्तरिक्षे न समुद्रमध्ये न पर्वतानां विवरं प्रविश्य ।
 न विद्यते स जगति प्रदेशो यत्रस्थितं न प्रसङ्गेत मृत्युः ॥ १३ ॥
 ॥ इति पापवर्गः समाप्तः ॥

१०. दण्डवर्गः दशमः

सर्वे त्रस्यन्ति दण्डात् सर्वे बिभ्यन्ति मृत्योः ।
 आत्मानं उपमां कृत्वा न हन्यात् न धातयेत् ॥ १ ॥
 सर्वे त्रस्यन्ति दण्डात् सर्वेषां जिवितं प्रियम् ।
 आत्मानं उपमां कृत्वा न हन्यात् न धातयेत् ॥ २ ॥
 सुभकामानि भूतानि यो दण्डेन विहिनस्ति ।
 आत्मनः सुभमन्विष्य प्रेत्य स न लभते सुभम् ॥ ३ ॥
 सुभकामानि भूतानि यो दण्डेन न हिनसति ।
 आत्मनः सुभमन्विष्य प्रेत्य स लभते सुभम् ॥ ४ ॥
 मा वोयः परुषं किञ्चिद् उक्ताः प्रतिवदेषुस्त्वाम् ।
 दृग्भा हि संरंभकथा प्रतिदण्डाः स्पृशेषुस्त्वाम् ॥ ५ ॥
 स येत् नेरयसि आत्मानं कांस्यमुपलतं यथा ।
 अेष प्राप्नोऽसि निर्वाणं संरंभस्ते न विद्यते ॥ ६ ॥
 यथा दण्डेन गोपालो गाः प्राजयति गोचरम् ।
 अेवं जरा य मृत्युश्चायुः प्राजयतः प्राणिनाम् ॥ ७ ॥
 अथ पापानि कर्माणि कुर्वन् बालो न बुध्यते ।
 स्वैः कर्माभिः दुर्मैधा अग्निदग्ध एव तप्यते ॥ ८ ॥
 यो दण्डेनाऽदण्डेषु अप्रदुष्टेषु दृष्यति ।
 दशानामन्यतमं स्थानं क्षिप्रमेव निगच्छति ॥ ९ ॥
 वेदनां परुषां ज्वानिं शरीरस्य य भेदनम् ।
 गुरुकं वाऽप्याबाधं सित्तक्षेपं वा प्राप्नुयात् ॥ १० ॥
 राजतो वोपसर्गं अभ्याष्यान् वा दारुणम् ।
 परिक्षयं वा ज्ञातीनां भोगानां वा प्रभञ्जनम् ॥ ११ ॥

अथवाऽस्यागाराणि अग्निर्दलति पावकः ।
 कायस्य भेदात् दृष्ट्वाज्ञो निरयं स उपपद्यते ॥ १२ ॥
 न नग्नयथा न जटा न पङ्कानाऽनशनं स्थण्डिलशायिका वा ।
 रज्जोजलीयं उत्कृष्टिकाप्रधानं शोधयन्ति मर्त्यं अवितीर्णकाक्षम् ॥ १३ ॥
 अलङ्कृतश्चेदपि शमं यरेत् शान्तो दान्तो नियतो ब्रह्मचारी ।
 सर्वेषु भूतेषु निधाय दण्डं स ब्राह्मणः स श्रमणः स भिक्षुः ॥ १४ ॥
 व्रीनिषेधः पुरुषः कश्चित् लोके विद्यते ।
 यो निन्दां न प्रबुध्यति अश्वो भद्रः कशामिव ॥ १५ ॥
 अश्वो यथा भद्रः कशानिविष्ट आतापिनः संवेगिनो भवत ।
 श्रद्धया शीलेन य वीर्येण य समाधिना धर्मविनिश्चयेन य ।
 सम्पन्नविधायरणाः प्रतिस्मृताः प्रडास्यथ दुःखमिदं अनल्पकम् ॥ १६ ॥
 उदकं छि नयन्ति नेतृकाः षष्ठुकारा नमयन्ति तेजन्मम् ।
 दारुं नमयन्ति तक्षका आत्मानं दमयन्ति सुव्रताः ॥ १७ ॥
 ॥ षति दण्डवर्गः समाप्तः ॥

११. जरावर्ग अेकादशः

को नु डासः क आनन्दो नित्यं प्रज्वलिते सति ।
 अन्धकारेणाऽवन्द्धाः प्रदीपं न गवेषयथ ॥ १ ॥
 पश्य चित्रीकृतं बिम्बं अरुष्कायं समुच्छ्रितम् ।
 आतुरं बहुसङ्कल्पं यस्य नाऽस्ति ध्रुवं स्थितिः ॥ २ ॥
 परिज्जोर्णमिदं रुपं रोगनीडं प्रभङ्गुरम् ।
 भिद्यते पूतिसन्धेडो मरणान्तं छि जिवितम् ॥ ३ ॥
 यानिमान्यपथ्यान्यलाभूनीव शरदि ।
 कापोतकान्यस्थीनी तानि दृष्ट्वा का रतिः ॥ ४ ॥
 अस्त्रां नगरं कृतं मांसलोहितलेपनम् ।
 यत्र जरा य मृत्युश्च मानो भ्रक्षश्चावहितः ॥ ५ ॥
 जुर्यन्ति वै राजरथा सुचित्रा अथ शरीरमपि जरामुपेति ।
 सतां य धर्मो न जरामुपेति सन्तो उ वै सद्भयः प्रवेदयन्ति ॥ ६ ॥

अल्पश्रुतोऽयं पुरुषो बलीवर्द एव श्रुयति ।
 मांसानि तस्य वर्द्धन्ते प्रज्ञा तस्य न वर्द्धते ॥ ७ ॥
 अनेकजातिसंसारं समधाविषं अनिविशमानः ।
 गृहकारकं गवेषयन् दृग्भा जातिः पुनः पुनः ॥ ८ ॥
 गृहकारकं दृष्टोऽसि पुनर्गोचं न कश्चिदसि ।
 सर्वास्ते पार्श्विका भग्ना गृहकूटं विसंस्कृतम् ।
 विसंस्कारगतं चित्तं तृष्णानां क्षयमध्यगात् ॥ ९ ॥
 अचरित्वा ब्रह्मचर्यं अलब्ध्वा यौवने धनम् ।
 श्रुर्लोकौघ्य एव क्षीयन्ते क्षीणमस्तस्य एव पल्लवे ॥ १० ॥
 अचरित्वा ब्रह्मचर्यं अलब्ध्वा यौवने धनम् ।
 शेरते यापोऽतिक्षीणा एव पुराणान्यनुत-वन्तः ॥ ११ ॥
 ॥ इति जरावर्गः समाप्तः ॥

१२. आत्मवर्गः द्वादशः

आत्मानं येत् प्रियं जानीयाद् रक्षेतं सुरक्षितम् ।
 त्रयाणामन्यतमं यामं प्रतिजगृथात् पण्डितः ॥ १ ॥
 आत्मानमेव प्रथमं प्रतिरूपे निवेशयेत् ।
 अथान्यमनुशिष्यात् न क्लिश्येत् पण्डितः ॥ २ ॥
 आत्मानं येत् तथा कुर्यात् यथाऽन्यमनुशासति ।
 सुदान्तो वत दमयेद् आत्मा हि किल दुर्दमः ॥ ३ ॥
 आत्मा हि आत्मनो नाथः कोहि नाथः परः स्यात् ।
 आत्मना हि सुदान्तेन नाथं लभते दुर्लभम् ॥ ४ ॥
 आत्मनैव कृतं पापं आत्मजं आत्मसंभवम् ।
 अभिमन्नाति दुर्भेदसं वज्रमिवाश्मभयं मणिम् ॥ ५ ॥
 यस्याऽत्यन्तद्वैःशील्यं मालुवा शालमिवाततम् ।
 करोति स तथात्मानं यथैनमिच्छन्ति द्विषः ॥ ६ ॥
 सुकराण्यसाधून्त्यात्मनोऽडितानि य ।

યદ્વૈ હિતં ચ સાધુ ચ તદ્વૈ પરમદુષ્કરમ્ ॥ ૭ ॥

યઃ શાસનમર્હતાં આર્યાણાં ધર્મજીવિનામ્ ।
પ્રતિકુશ્યતિ દુર્મેઘા દૃષ્ટિ નિઃશ્રિત્ય પાપિકામ્ ।
કૃલાનિ કાષ્ટકસ્યેવ આત્મહત્યાયૈ કુલ્લતિ ॥ ૮ ॥

આત્મનૈવ કૃતં પાપં આત્મના સંકલિશ્યતિ ।
આત્મનાડકૃતં પાપં આત્મનૈવ વિશુદ્ધ્યતિ ।
શુદ્ધયશુદ્ધી પ્રત્યાત્મં નાડન્યોડન્યં વિશોધયેત્ ॥ ૯ ॥

આત્મનોડર્થં પરાર્થેન બહુનાડપિ ન હાપયેત્ ।
આત્મનોડર્થમભિજ્ઞાય સદર્થપ્રસિતઃ સ્યાત્ ॥ ૧૦ ॥
॥ ઇતિ આત્મવર્ગઃ સમાપ્તઃ ॥

૧૩. લોકવર્ગઃ ત્રયોદશઃ

હીનં ધર્મં ન સેવેત પ્રમાદેન ન સંવસેત્ ।
મિથ્યાદૃષ્ટિં ન સેવેત ન સ્યાત્ લોકવર્હ્દનઃ ॥ ૧ ॥

ઉત્તિષ્ઠેન્ન પ્રમાદોઽધર્મં સુચરિતં ચરેત્ ।
ધર્મચારી સુખં શેતેડસ્મિં લોકે પરત્ર ચ ॥ ૨ ॥

ધર્મં ચરેત્ સુચરિતં ન તં દુશ્ચરિતં ચરેત્ ।
ધર્મચારી સુખં શેતેડસ્મિં લોકે પરત્ર ચ ॥ ૩ ॥

યથા બુદ્ધુદકં પશ્યેત્ યથા પશ્યેત્ મરીચિકામ્ ।
એવં લોકમવેક્ષમાણં મૃત્યુરાજો ન પશ્યતિ ॥ ૪ ॥

એન પશ્યતેમં લોકં ચિત્રં રાજરથોપમમ્ ।
યત્ર બાલા વિષીદન્તિ નાડસ્તિ સઙ્ગો વિજનતામ્ ॥ ૫ ॥

યશ્ચ પૂર્વં પ્રમાદ્ય પશ્ચાત્ સ ન પ્રમાદ્યતિ ।
સ ઇમં લોકં પ્રભાસયતિ અભ્રાન્મુક્ત ઇવ ચન્દ્રમા ॥ ૬ ॥

યસ્ય પાપં કૃતં કર્મ કુશલેન પિધીયતે ।
સ ઇમં લોકં પ્રભાસયતિ અભ્રાન્મુક્ત ઇવ ચન્દ્રમા ॥ ૭ ॥

અન્યભૂતોડયં લોકઃ તનુકોડત્ર વિપશ્યતિ ।
શકુનો જાલમુક્ત ઇવાલ્યઃ સ્વર્ગાય ગચ્છતિ ॥ ૮ ॥

लुंसा आदित्यपथे यान्ति आकाशे यान्ति ऋद्धिया ।
 नीयन्ते धीरा लोकात् जित्वा मारं सवाङ्मिनीकम् ॥ ८ ॥
 अेकं धर्ममतीतस्य मृषावादिनो जन्तोः ।
 वितीर्णपरलोकस्य नाऽस्ति पापमकार्यम् ॥ १० ॥
 न वै कर्था देवलोकं प्रजन्ति बाला उ वै न प्रशंसन्ति दानम् ।
 धीरश्च दानं अनुमोदमानस्तेनैव स भवति सुधी पश्य ॥ ११ ॥
 पृथिव्या ऐकराज्यात् स्वर्गस्य गमनाद् वा ।
 सर्वलोकान्नाऽधिपत्याद् स्रोत आपत्तिकुलं वरम् ॥ १२ ॥
 ॥ इति लोकवर्गः समाप्तः ॥

१४. बुद्धवर्गः यतुर्दशः

यस्य जितं नावज्जयते जितमस्य न याति कश्चिल्लोके ।
 तं बुद्धमनन्तगोचरं अपदं केन पदेन नेष्यथ ? ॥ १ ॥
 यस्य जालिनी विषात्मिका तृष्णा नाऽस्ति कुत्रश्चिन्नेतुम् ।
 तं बुद्धमनन्तगोचरं अपदं केन पदेन नेष्यथ ? ॥ २ ॥
 ये ध्यानप्रसृता धीराः नैष्काम्योपशमे रताः ।
 देवा अपि तेषां स्मृयन्ति संबुद्धानां स्मृतिमताम् ॥ ३ ॥
 कृच्छ्रो मनुष्यप्रतिलाभः कृच्छ्रे मर्त्यानां जिवितम् ।
 कृच्छ्रे सद्धर्मश्रवणं कृच्छ्रो बुद्धानाम् उत्पादः ॥ ४ ॥
 सर्वपापस्याकरणं कुशलस्योपसम्पदा ।
 स्वयित्तपर्यवदापनं अेतद् बुद्धानां शासनम् ॥ ५ ॥
 क्षान्तिः परमं तपः तितिक्षा निर्वाणं परमं वदन्ति बुद्धाः ।
 नहि प्रप्रजितः परोपघाती श्रमणो भवति परं विडेठयन् ॥ ६ ॥
 अनुपवाद्योऽनुपघातः प्रातिभोक्षे य संवरः ।
 मात्राज्ञता य भक्ते प्रान्तं य शयनासनम् ।
 अधियित्ते यायोगः अेतद् बुद्धानां शासनम् ॥ ७ ॥
 न कार्पाणवर्षेण तृप्तिः कामेषु विद्यते ।

अल्पास्वादा दृग्भाः कामा इति विज्ञाय पण्डितः ॥ ८ ॥

अपि दिव्येषु कामेषु रतिं स नाऽधिगच्छति ।

तृष्णाक्षयरतो भवति सम्यक्संबुद्धश्रावकः ॥ ९ ॥

बहु वै शरणं यन्ति पर्वतांश्च वनानि च ।

आरामवृक्षयैत्यानि मनुष्या भयतर्जिताः ॥ १० ॥

नैतत् फलु शरणं क्षेमं नैतत् शरणमुत्तमम् ।

नैतत् शरणमागम्य सर्वदुःखात्प्रमुच्यते ॥ ११ ॥

यश्च बुद्धं च धर्मं च संघं न्य शरणं गतः ।

यत्वारि आर्यसत्यानि सम्यक् प्रज्ञया पश्यति ॥ १२ ॥

दुःखं दुःखसमुत्पादं दुःखस्य यातिक्रमम् ।

आर्याष्टाङ्गिकं मार्गं दुःखोपशमगामिनम् ॥ १३ ॥

येतत् फलु शरणं क्षेमं येतत् शरणमुत्तमम् ।

येतत् शरणमागम्य सर्वदुःखात् प्रमुच्यते ॥ १४ ॥

दुर्लभः पुरुषाजनेयो न स सर्वत्र जायते ।

यत्र स जायते धीरस्तद्दुर्लभं सुप्रमेधते ॥ १५ ॥

सुभो बुद्धानां उत्पादः सुभा सद्धर्म-देशना ।

सुभा संघस्य सामग्री समग्राणां तपः सुभम् ॥ १६ ॥

पूजार्हान् पूजयतो बुद्धान् यद्वि वा श्रावकान् ।

प्रपञ्चसमितिकान्तान् तीर्णशोकपरिद्रवान् ॥ १७ ॥

तान् तादृशान् पूजयतो निर्वृतान् अकुतोभयान् ।

न शक्यं पुण्यं संप्र्यातुं अवेम्मात्रमपि केनचित् ॥ १८ ॥

इति बुद्धवर्गः समाप्तः

१५. सुभवर्गः पञ्चदशः

सुसुभं वत श्रुवामो वैरिष्ववैरिणः ।

वैरिषु मनुष्येषु विडरामोऽवैरिणः ॥ १ ॥

सुसुभं वत श्रुवाम आतुरेषु अनातुराः ।

आतुरेषु मनुष्येषु विडरामोऽनातुराः ॥ २॥

सुसुप्तं वत श्रुवाम् उत्सुकेषु अनुत्सुकाः ।

उत्सुकेषु मनुष्येषु विडराम अनुत्सुकाः ॥ ३॥

सुसुप्तं वत श्रुवामो येषां नो नाऽस्ति डिग्ध्यन ।

प्रीतिभक्ष्या भविष्यामः देवा आत्मास्वरा यथा ॥ ४॥

जयो वैरं प्रसूते दुःखं शेते पराजितः ।

उपशान्तः सुप्तं शेने हित्वा जयपराजयौ ॥ ५॥

नाऽस्ति रागसमोऽग्निः नाऽस्ति द्वेषसमः कलिः ।

नासति स्कन्धसदृशानि दुःखाः नाऽस्ति शान्तिपरं सुप्तम् ॥ ६॥

जिघत्सा परमो रोगः संस्कारः परमं दुःखम् ।

अेतद् ज्ञात्वा यथाभूतं निर्वाणं परमं सुप्तम् ॥ ७॥

आरोग्यं परमो लाभः सन्तुष्टिः परमं धनम् ।

विश्वासः परमा ज्ञातिः निर्वाणं परमं सुप्तम् ॥ ८॥

प्रविवेकरसं पीत्वा रसं उपशमस्य य ।

निर्दरो भवति निष्पापो धर्मं प्रीतिरसं पिबन् ॥ ९॥

साधु दर्शनमार्याणां सन्निवासः सदा सुप्तः ।

अदर्शनेन बालानां नित्यमेव सुप्ती स्यात् ॥ १०॥

बालसंगतयारी हि दीर्घमधानं शोचति ।

दुःखो बालैः संवासोऽग्नित्रेणैव सर्वदा ।

धीरश्च सुप्तसंवासो ज्ञातीनामिव समागमः ॥ ११॥

तस्माद्धि धीरं य प्राज्ञं य बद्धुश्रुतं य धुर्यशीलं प्रतवन्तमार्यम्

।

तं तादृशं सत्युरुषं सुमेधसं भजेत नक्षत्रपथमिव यन्तमाः ॥

१२॥

॥ इति सुप्तवर्गः समाप्तः ॥

अयोगे युञ्जन्नात्मानं योगे चायो जयन् ।
 अर्थं छित्त्वा प्रियग्राही स्पृहयेदात्मानुयोगिनम् ॥ १ ॥
 मा प्रियैः समागच्छ अप्रियैः कदाचन
 प्रियाणाम् अदर्शनं दुःखं अप्रियाणां च दर्शनम् ॥ २ ॥
 तस्मात् प्रियं न कुर्यात् प्रियापायो हि पापकः ।
 ग्रन्थाः तेषां न विद्यन्ते येषां नास्ति प्रियाप्रियम् ॥ ३ ॥
 प्रियतो जायते शोकः प्रियतो जायते भयम् ।
 प्रियतो विप्रमुक्तस्य नास्ति शोकः कुतो भयम् ॥ ४ ॥
 प्रेमतो जायते शोकः प्रेमतो जायते भयम् ।
 प्रेमतो विप्रमुक्तस्य नास्ति शोकः कुतो भयम् ॥ ५ ॥
 रत्या जायते शोको रत्या जायते भयम् ।
 रत्या विप्रमुक्तस्य नास्ति शोकः कुतो भयम् ॥ ६ ॥
 कामतो जायते शोकः कामतो जायते भयम् ।
 कामतो विप्रमुक्तस्य नास्ति शोकः कुतो भयम् ॥ ७ ॥
 तृषणाया जायते शोकः तृषणाया जायते भयम् ।
 तृषणाया विप्रमुक्तस्य नास्ति शोकः कुतो भयम् ॥ ८ ॥
 शीलदर्शनसम्पन्नं धर्मिष्ठे सत्यवादिनम् ।
 आत्मनः कर्म कुर्याणं तं जनः कुरुते प्रियम् ॥ ९ ॥
 छन्दजातोऽनाप्याते मनसा च स्फुरितः स्यात् ।
 कामेषु याऽप्रतिबद्धचित्तं उर्ध्वस्रोता इत्युच्यते ॥ १० ॥
 चिरप्रवासिनं पुरुषं दूरतः स्वस्त्यागतम् ।
 ज्ञातिमित्राणि सुलुब्धश्चाऽभिनन्दन्त्यागतम् ॥ ११ ॥
 तथैव कृतपुण्यमपि अस्माल्लोकात्परं गतम् ।
 पुण्यानि प्रतिगृह्यन्ति प्रियं ज्ञातिभिर्वागतम् ॥ १२ ॥
 ॥ इति प्रियवर्गः समाप्तः ॥

क्रोधं जलयाद् विप्रजलयात् मानं संयोजनं सर्वमतिक्रमेत ।
तं नाम-रूपयोरसज्यमानं अकिञ्चनं नाऽनुपतन्ति दुःखानि ॥ १ ॥

यो वै उत्पतितं क्रोधं रथं भ्रान्तमिव धारयेत् ।
तमलं सारथिं ब्रवीमि रश्मिग्राह्यं तरो जनः ॥ २ ॥

अक्रोधेन जयेत् क्रोधं असाधुं साधुना जयेत् ।
जयेत् कर्तृ दानेन जयेत् सत्येनाऽलीकवादिनम् ॥ ३ ॥

सत्यं भाषेन्न कुध्येत् दधादल्पेऽपि याचितः ।
अतैस्त्रिभिः स्थानैः गच्छेद् देवानामन्तिके ॥ ४ ॥

अलिंसका ये मुनयो नित्यं कायेन संवृताः ।
ते यन्ति अच्युतं स्थानं यत्र गत्वा न शोचन्ति ॥ ५ ॥

सदा जाग्रतां अहोरात्रं अनुशिक्षमाणानाम् ।
निर्वाणं अधिमुक्तानां अस्तं गच्छन्ति आस्रवाः ॥ ६ ॥

पुरणमेतद् अतुल ! नैतद् अधतनमेव ।
निन्दन्ति तुष्णीमासीनं निन्दन्ति बहुभाषिणम् ।
मितभाषिणमपि निन्दन्ति नाऽस्ति लोकेऽनिन्दितः ॥ ७ ॥

न याऽभूत् न भविष्यति न यैतलिं विधेते ।
अेकान्तं निन्दितः पुरुषः अेकान्तं वा प्रशंसितः ॥ ८ ॥

यश्चेद् विज्ञाः प्रशंसन्ति अनुविद्य श्वः श्वः ।
अच्छिद्रवृत्तिं मेधाविनं प्रज्ञाशीलसमाहितम् ॥ ९ ॥

निष्कं जंभूनदस्येव कस्तं निन्दितुमर्हति ।
देवा अपि तं प्रशंसन्ति ब्रह्मणोऽपि प्रशंसितः ॥ १० ॥

कायप्रकोपं रक्षेत् कायेन संवृतः स्यात् ।
कायदुश्चरितं हित्वा कायेन सुचरितं यरेत् ॥ ११ ॥

वयः प्रकोपं रक्षेद् वाया संवृतः स्यात् ।
वयो दुश्चरितं हित्वा वाया सुचरितं यरेत् ॥ १२ ॥

मनः प्रकोपं रक्षेद् मनसा संवृतः स्यात् ।
मनोदुश्चरितं हित्वा मनसा सुचरितं यरेत् ॥ १३ ॥

कायेन संवृता धीरा अथ वाया संवृताः ।

મનસા સંવૃતા ધીરા તે વૈ સુપરિસંવૃતાઃ ॥ ૧૪ ॥

॥ ઇતિ ક્રોધવર્ગઃ સમાપ્તઃ ॥

૧૮. મલવર્ગોષ્ટાદશઃ

પાણ્ડુપલાસમિવેદાનીમસિ યમપુરુષોઽપિ ચત્વાં ઉપસ્થિતાઃ ।

ઉદ્યોગમુખે ચ તિષ્ઠસિ પાથેયમપિ ચ તે ન વિદ્યતે ॥ ૧ ॥

સ કુરુ દ્રીપમાત્મનઃ ક્ષિપ્રં વ્યાયચ્છસ્વ પણ્ડિતો ભવ ।

નિર્ધૂતમલોઽનડ્ગણો દિવ્યાં આર્યભૂમિં એષ્યસિ ॥ ૨ ॥

ઉપનીતવયા ઇદનીમસિ સમ્પ્રયાતોઽસિ યમસ્થાન્તિકે ।

વાસોઽપિ ચ તે નાઽસ્તિ અન્તરા પાથેયમપિ ચ તે ન વિદ્યતે ॥ ૩ ॥

સ કુરુ દ્રીપમાત્મનઃ ક્ષિપ્રં વ્યાયચ્છસ્વ પણ્ડિતો ભવ ।

નિર્ધૂતમલોઽનડ્ગણો ન પુનર્જાતિજરે ઉપેષ્યસિ ॥ ૪ ॥

અનુપૂર્વેણ મેધાવી સ્તોકં સ્તોકં ક્ષણે ક્ષણે ।

કર્મારો રજતસ્યેવ નિર્ધમેત્ મલમાત્મનઃ ॥ ૫ ॥

અયસ ઇવ મલં સમુત્થિતં તસ્માદ્ ઉત્થાય તદેવ ખાદતિ ।

એવં અતિધાવનચારિણં સ્વાનિ કર્માણિ નચન્તિ દુર્ગતિમ્ ॥ ૬ ॥

અસ્વાધ્યાયમલા મન્ત્રા અનુત્થાનમલા ગૃહા ।

મલં વર્ણસ્ય કૌસીદં પ્રમાદો રક્ષતો મલમ્ ॥ ૭ ॥

મલં સ્ત્રિયા દુશ્ચરિતં માત્સર્યં દદતો મલમ્ ।

મલં વૈ પાપકા ધર્મા અસ્મિન્ લોકે પરત્ર ચ ॥ ૮ ॥

તતો મલં મલતરં અવિદ્યા પરમં મલમ્ ।

એતત્ મલં પ્રહાય નિર્મલા ભવત ભિક્ષવઃ ॥ ૯ ॥

સુજીવિતં અઢ્ઢીકેણ કાકશૂરેણ ધ્વંસિના ।

પ્રસ્કન્દિના પ્રગલ્ભેન સંકિલ્પેન જીવિતમ્ ॥ ૧૦ ॥

હ્રીમતા ચ દુર્જીવિતં નિત્યં શૂચિગવેષિણા ।

અલીનેનાઽપ્રગલ્ભેન શુદ્ધાજીવેન પશ્યતા ॥ ૧૧ ॥

યઃ પ્રાણમતિપાતયતિ મૃષાવાદં ચ ભાષતે ।

लोकैऽदत्तमादत्ते परदारान्श्च गच्छति ॥ १२ ॥

सुरामैरेयपानं य यो नरोऽनुयुनक्ति ।

छडैवमेष लोके मूलं जनत्यात्मनः ॥ १३ ॥

अेवं भो पुरुष ! जनीहि पापधर्माणोऽसंयतान् ।

मा त्वां लोभोऽधर्मश्च चिरं दुःखाय रन्धेरन् ॥ १४ ॥

ददाति वै यथाश्रद्धं यथा प्रसादनं जनः ।

तत्र यो मूको भवति परेषां पानभोजने ।

न स दिवा वा रात्रौ वा समाधिं अधिगच्छति ॥ १५ ॥

यस्य य तत् समुच्छिन्नं मूलघातं समुद्धतम् ।

स वै दिवा वा रात्रौ वा समाधिं अधिगच्छति ॥ १६ ॥

नाऽस्ति रागसमोऽग्निः नाऽस्ति द्वेषसमो ग्राहः ।

नाऽस्ति मोहसमं जालं नाऽस्ति तृषणा समा नदी ॥ १७ ॥

सुदृशं वधमन्येषां आत्मनः पुनर्दुर्दृशम् ।

परेषां हि स वधानि अवपुण्यानि यथातुषम् ।

आत्मनः पुनः छाद्यति कविमिव कितवात् शठः ॥ १८ ॥

परवधाऽनुदर्शिनो नित्यं उद्वृथ्यानसंज्ञिनः ।

आस्रवास्तस्य वर्द्धन्ते आराद् स आस्रवक्षयात् ॥ १९ ॥

आकाशे य पदं नाऽस्ति श्रमणो नाऽस्ति बहिः ।

प्रपञ्चाऽभिरताः प्रजा निष्प्रपञ्चास्तथागताः ॥ २० ॥

आकाशे य पदं नाऽस्ति श्रमणो नाऽस्ति बहिः ।

संस्काराः शाश्वता न सन्ति नाऽस्ति बुद्ध्यानामिङ्गितम् ॥ २१ ॥

॥ इति मलवर्गः समाप्तः ॥

१९. धर्मश्रवणः अकोनविंशः

न तेन भवति धर्मस्थो येनार्थं सलसा नयेत् ।

यश्चाऽर्थं अनर्थं य उभौ निश्चिनुयात् पण्डितः ॥ १ ॥

असाहसेन धर्मोऽसमेन नयते परान् ।

धर्मोऽगुप्तो मेधावी धर्मस्थ इत्युच्यते ॥ २ ॥

ન તાવતા પહિડતો ભવતિ યાવતા બહુ ભાષતે ।
 ક્ષેમી અવૈરી અભયઃ પહિડત ઇત્યુચ્યતે ॥ ૩ ॥
 ન તાવતા ધર્મધરો યાવતા બહુ ભાષતે ।
 યશ્ચાત્પમડપિ શ્રુત્વા ધર્મ કાયેન પશ્યતિ ।
 સ વૈ ધર્મધરો ભવતિ યો ધર્મ ન પ્રમાદ્યતિ ॥ ૪ ॥
 ન તેન સ્થવિરો ભવતિ યેનાડસ્ય પલિતં શિરઃ ।
 પરિપક્વં વયસ્તસ્ય મોઘજીર્ણ ઇત્યુચ્યતે ॥ ૫ ॥
 યસ્મિન્ સત્યં ચ ધર્મશ્ચાહિંસા સંયમો દમઃ ।
 સ વૈ વાન્તમલો ધીરઃ સ્થવિર ઇત્યુચ્યતે ॥ ૬ ॥
 ન વાક્ કરણમાત્રેણ વર્ણપુષ્કલતયા વા ।
 સાધુરૂપો નરો ભવતિ ઈર્ષુકો મત્સરી શઠઃ ॥ ૭ ॥
 યસ્ય ચૈતત્ સમુચ્છિન્નં મૂલઘાતં સમુદ્દતમ્ ।
 સ વાન્તદોષો મેઘાવી સાધુરૂપ ઇત્યુચ્યતે ॥ ૮ ॥
 ન મુણ્ડકેન શ્રમણોડવ્રતોડલીકં ભણન્ ।
 ઇચ્છાલાભસમાપન્નઃ શ્રમણઃ કિં ભવિષ્યતિ ॥ ૯ ॥
 યશ્ચ શમયતિ પાપાનિ આણૂનિ સ્થૂલાનિ સર્વશઃ ।
 શમિતત્વાદ્ધિ પાપાનાં શ્રમણ ઇત્યુચ્યતે ॥ ૧૦ ॥
 ન તાવતા ભિક્ષુર્ભવતિ યાવતા ભિક્ષતે પરાન્ ।
 વિશ્નં ધર્મં સમાદાય ભિક્ષુર્ભવતિ ન તાવતા ॥ ૧૧ ॥
 ય ઇહ પુણ્યં ચ પાપં ચ વાહયિત્વા બ્રહ્મચર્યવાન્ ।
 સંખ્યાય લોકે ચરતિ સ વૈ ભિક્ષુરિત્યુચ્યતે ॥ ૧૨ ॥
 ન મૌનેન મુનિર્ભવતિ મૂઢરૂપોડવિદ્વાન્ ।
 યશ્ચ તુલામિવ પ્રગૃહ્ય વરમાદાય પહિડતઃ ॥ ૧૩ ॥
 પાપાનિ પરિવર્જયતિ સ મુનિસ્તેન સ મુનિઃ ।
 યો મનુત ઉભૌ લોકૌ મુનિસ્તેન પ્રોચ્યતે ॥ ૧૪ ॥
 ન તેનાડડર્યો ભવતિ યેન પ્રાણાન્ હિનસ્તિ ।
 અહિંસયા સર્વપ્રાણાનાં આર્ય ઇતિ પ્રોચ્યતે ॥ ૧૫ ॥

न शीलव्रतमात्रेण आडुश्रुत्येन वा पुनः ।
 अथवा समाधिलाभेन विविच्य शयनेन वा ॥ १६ ॥
 स्पृशामि नैष्ठर्भ्यसुषुं अपृथग्जनसेवितम् ।
 भिक्षो विश्वासं मा पाटीः अप्राप्त आस्रवक्ष्यम् ॥ २१ ॥
 ॥ इति धर्मस्थवर्गः समाप्तः ॥

२०. मार्गवर्गः विंशः

मार्गाणामष्टाङ्गिकः श्रेष्ठः सत्यानां यत्वारि पदानि ।
 विरागः श्रेष्ठो धर्माणां द्विपदानां य यक्षुष्मान् ॥ १ ॥
 श्रेष्ठो वो मार्गो नाऽस्त्यन्धो दर्शनस्य विशुद्धये ।
 अतं छि यूयं प्रतिपद्यध्वं मारस्यैष प्रमोहनः ॥ २ ॥
 अतं छि यूयं प्रतिपन्ना द्युःखस्थान्तं करिष्यथ ।
 आप्यातो वै मया मार्गः आज्ञाय शल्य-संस्थानम् ॥ ३ ॥
 युष्माभिः कार्यं आतप्यं आप्यातारस्तथागताः ।
 प्रतिपन्नाः प्रमोक्ष्यन्ते ध्यायिनो मारबन्धनात् ॥ ४ ॥
 सर्वे संस्कारा अनित्या इति यदा प्रज्ञया पश्यति ।
 अथ निर्विन्दति द्युःखानि श्रेष्ठ मार्गो विशुद्धये ॥ ५ ॥
 सर्वे संस्कारा द्युःखा इति यदा प्रज्ञया पश्यति ।
 अथ निर्विन्दति द्युःखानि श्रेष्ठ मार्गो विशुद्धये ॥ ६ ॥
 सर्वे धर्मा अनात्मान इति यदा प्रज्ञया पश्यति ।
 अथ निर्विन्दति द्युःखानि श्रेष्ठ मार्गो विशुद्धये ॥ ७ ॥
 उत्थानकालेऽनुत्तिष्ठन् युवा बलि आलस्यमुपेतः ।
 संसन्न-सङ्कल्प-मनाः कुशीदः प्रज्ञया मार्गं अलसो न विन्दति ॥ ८ ॥
 वायाऽनुरक्षी मनसा सुसंकृतः कायेन याऽकुशलं न कुर्यात् ।
 अेतान् त्रीन् कर्मपथान् विशोधयेत् आराधयेत् मार्गं ऋषिप्रवेदितम् ॥ ९ ॥
 योगाद् वै जायते भूरि अयोगाद् भूरिसंक्षयः ।
 अेतं द्वेषापथं ज्ञात्वा भवाय विभवाय च ।
 तथाऽऽत्मानं निवेशयेद् यथाभूरि प्रवर्धते ॥ १० ॥

વનં છિન્ધિ મા વૃક્ષં વનતો જાયતે ભયમ્ ।
 છિન્વા વનં ચ વનથં ચ નિર્વના ભવથ ભિક્ષવઃ ॥ ૧૧ ॥
 યાવદ્ધિ વનથો ન છિદ્યતેડણુમાત્રોડપિ નરસ્ય નારીષુ ।
 પ્રતિબદ્ધમનાઃ નુ તાવત્ સ વત્સઃ ક્ષીરપ ઇવ માતરિ ॥ ૧૨ ॥
 ઉચ્છિન્ધિ સ્નેહમાત્મનઃ કુમુદં શારદીકમિવ પાણિના ।
 શાન્તિમાર્ગમેવ બૃહથ નિર્વાણં સુગતેન દેશિતમ્ ॥ ૧૩ ॥
 ઇહ વર્ષાસુ વસિષ્ઠ્યામિ ઇહ હેમન્તગ્રીષ્મયોઃ ।
 ઇતિ બાલો વિચિન્તયતિ અન્તરાયં ન બુદ્ધ્યતે ॥ ૧૪ ॥
 તં પુત્ર-પશુ-સમ્મતં વ્યાસક્તમનસં નરમ્ ।
 સુમં ગ્રામં મહૌઘ ઇવ મૃત્યુરાદાય ગચ્છતિ ॥ ૧૫ ॥
 ન સન્તિ પુત્રાસ્ત્રાણાય ન પિતા નાડપિ બાન્ધવાઃ ।
 અન્તકેનાધિપત્રસ્ય નાડસ્તિ જ્ઞાતિષુ ત્રાણતા ॥ ૧૬ ॥
 એતમર્થવશં જ્ઞાત્વા પણ્ડિતો શીલસંવૃતઃ ।
 નિર્વાણગમનં માર્ગં ક્ષિપ્રમેવ વિશોઘયેત્ ॥ ૧૭ ॥
 ॥ ઇતિ માર્ગવર્ગઃ સમાપ્તઃ ॥

૨૧. પ્રકીર્ણકવર્ગઃ એકવિંશઃ

માત્રાસુખપરિત્યાગાત્ પશ્યેચ્ચેત્ વિપુલં સુખમ્ ।
 ત્યજેન્માત્રાસુખં ધીરઃ સમ્પશ્યન્ વિપુલં સુખમ્ ॥ ૧ ॥
 પરદુઃખોપાદાનેન ચ આત્મનઃ સુખમિચ્છતિ ।
 વૈરસંસર્ગસંસૃષ્ટો વૈરાત્ સ ન પ્રમુચ્યતે ॥ ૨ ॥
 યદ્ધિ કૃત્યં અપવિદ્ધં અકૃત્યં પુનઃ કુર્યુઃ ।
 ઉન્મલાનાં પ્રમત્તાનાં તેષાં વદ્ધન્ત આસ્રવાઃ ॥ ૩ ॥
 યેષાંઞ્ય સુસમારબ્ધ્યા નિત્યં કાયગતા સ્મૃતિઃ ।
 અકૃત્યં તે ન સેવન્તે કૃત્યે સાતત્યકારિણઃ ।
 સતાં સમ્પ્રજાનાનાં અસ્તં ગચ્છન્ત્યાસ્રવાઃ ॥ ૪ ॥
 માતરં પિતરં હત્વા રાજાનૌ દ્વૌ ચ ક્ષત્રિયૌ ।

राष्ट्रं साऽनुयरें उत्वाऽनघो याति ब्राह्मणः ॥ ५ ॥

मातरं पितरं उत्वा राजानौ द्वौ य श्रोत्रियौ ।

व्याघ्रपंचमं उत्वाऽनघो याति ब्राह्मणः ॥ ६ ॥

सुप्रबुद्धं प्रबुध्यन्ते सदा गौतमश्रावकाः ।

येषां दिवा य रात्रौ य नित्यं बुद्धगता स्मृतिः ॥ ७ ॥

सुप्रबुद्धा प्रबुध्यन्ते सदा गौतमश्रावकाः ।

येषां दिवा य रात्रौ य नित्यं धर्मगता स्मृतिः ॥ ८ ॥

सुप्रबुद्धाः प्रबुध्यन्ते सदा गौतमश्रावकाः ।

येषां दिवा य रात्रौ य नित्यं संघगता स्मृतिः ॥ ९ ॥

सुप्रबुद्धा प्रबुध्यन्ते सदा गौतमश्रावकाः ।

येषां दिवा य रात्रौ य नित्यं कायगता स्मृतिः ॥ १० ॥

सुप्रबुद्धाः प्रबुध्यन्ते सदा गौतमश्रावकाः ।

येषां दिवा य रात्रौ य अर्हिसायां रतं मनः ॥ ११ ॥

सुप्रबुद्धाः प्रबुध्यन्ते सदा गौतमश्रावकाः ।

येषां दिवा य रात्रौ य भावनायां रतं मनः ॥ १२ ॥

दुष्प्रजयां दुरभिरामं दुरावासं गृहं दुःखम् ।

दुष्पोऽसमानसंवासो दुष्पाऽनुपतितोऽध्वगः ।

तस्मान्न याऽध्वगः स्यान्न य दुष्पानुपतितः स्यात् ॥ १३ ॥

श्रद्धः शीलेन सम्पन्नो यशोभोगसमर्पितः ।

यं यं प्रदेशं भजते तत्र तत्रैव पूजितः ॥ १४ ॥

दूरे सन्तः प्रकाशन्ते डिमवन्त एव पर्वताः ।

असन्तोऽत्र न दृश्यन्ते रात्रिक्षिप्ता यथा शराः ॥ १५ ॥

अेकासन अेकशय्य अेकश्चरन्नतन्द्रितः ।

अेको दमयन्नात्मानं वनान्ते रतः स्यात् ॥ १६ ॥

॥ इति प्रकीर्णकवर्गः समाप्तः ॥

२२. निरयवर्गो द्वाविंशः

अभूतवादी निरयमुपेति यो वाऽपि कृत्वा न करोमि ति याऽ ।

उभावपि तौ प्रेत्य समा भवतो निडीनकर्माणौः मनुजैः परत्र ॥ १ ॥

काषायकण्ठा बलवः पापधर्मा असंयताः ।

पापाः पापैः कर्मभिर्निरयं ते उत्पद्यन्ते ॥ २ ॥

श्रेयान् अयोगोलो भुक्तस्तमोऽग्निशिषोपम ।

यश्चेद् भुञ्जत दुःशीलो राष्ट्रपिंडं असंयतः ॥ ३ ॥

यत्वारि स्थानानि नरः प्रमत्तः आपद्यते परदारोपसेवी ।

अपुण्यलाभं न निकामशय्यां निन्दां तृतीयां निरयं यतुर्थम् ॥ ४ ॥

अपुण्यलाभश्च गतिश्च पापिका भीतस्य भीतया रतिश्च स्तोडिका ।

राजा य दण्डं गुरुकं प्राणयति तस्मात् नरो परदारान् न सेवेत् ॥ ५ ॥

कुशो यथा दुर्गुडीतो ऽस्तमेवाऽनुकृन्तति ।

श्रामाण्यं दुष्पराभृष्टं निरयायोपकर्षति ॥ ६ ॥

यत् किञ्चित् शिथिलं कर्म संकिलष्टं य यद् व्रतम् ।

संकृष्टं ब्रह्मयर्थं न तद् भवति मण्डलम् ॥ ७ ॥

दुर्याश्वेत् कुर्वीतैतद् दृढमेतत् पराङ्मेत ।

शिथिलो हि परिप्राजको भूय आकिरते रजः ॥ ८ ॥

अकृतं दुष्कृतं श्रेयः पश्चात् तपति दुष्कृतम् ।

कृतं य सुकृतं श्रेयो यत् कृत्वा नाऽनुतप्यते ॥ ९ ॥

नगरं यथा प्रत्यन्तं गुप्तं सान्तर्बाल्यं

अेवं गोपयेदात्मानं क्षणं वै मा उपातिगाः ।

क्षणाऽतीता हि शोचन्ति निरये समर्पिताः ॥ १० ॥

अलज्जिता ये लज्जन्ते लज्जित ये न लज्जन्ते ।

मिथ्यादृष्टि समादाना सत्त्वा गच्छन्ति दुर्गतिम् ॥ ११ ॥

अभये य भयदर्शिनो भये याऽभयदर्शिनः ।

मिथ्यादृष्टिसमादानाः सत्त्वा गच्छन्ति दुर्गतिम् ॥ १२ ॥

अवद्ये वद्यमतयो वद्ये याऽवद्यदर्शिनः ।

मिथ्यादृष्टिसमादानाः सत्त्वा गच्छन्ति दुर्गतिम् ॥ १३ ॥

वद्यं य वद्यतो ज्ञात्वाऽवद्यं यावद्यतः ।

सभ्यगृष्टिसमादानाः सत्त्वा गच्छन्ति सुगतिम् ॥ १४ ॥

॥ एतत् निरयवर्गः समाप्तः ॥

२३. नागवर्गः त्रयोविंशः

अलं नाग एव संग्रामे यापतः पतितं शरम् ।

अतिवाक्यं तितिक्षिष्ये दृःश्रीला छि बलुजनाः ॥ १ ॥

दान्तं नयन्ति समितिं दान्तं राजाडभिरोडति ।

दान्तः श्रेष्ठा मनुष्येषु योतिवाक्यं तितिक्षसे ॥ २ ॥

वरमश्चतरा दान्ता आजानीयाश्च सिन्धवः ।

कुञ्जराश्च मडानागा आत्मदान्तस्ततो वरम् ॥ ३ ॥

न छि अतैर्यानिः गच्छेदगतां दिशम् ।

यथाऽऽत्मना सुदान्तेन दान्तो दान्तेन गच्छति ॥ ४ ॥

धनपालको नाम कुञ्जरः कटकप्रभेदनो दुर्निवार्यः ।

भद्रः कवलं न भुङ्क्ते स्मरति नागवनस्य कुञ्जरः ॥ ५ ॥

भृद्धो यदा भवति मडाघसश्च निद्रायितः सपरिवर्त्तशायी ।

मडावराड एव निवापपुष्टः पुनः पुनः गर्भमुपैति मन्ः ॥ ६ ॥

एदं पुरा चित्तमचरत् चारिकां यथेच्छं यथाकामं यथासुप्पम् ।

तदधाऽलं निगृच्छिष्यामि योनिशो ऽस्तिनं प्रभिन्नमिवाङ्कुशग्राहः ॥ ७ ॥

अप्रमादरता भवत स्वचित्तमनुरक्षत ।

दुर्गाद्दुष्टरताऽऽत्मानं पङ्के सक्त एव कुञ्जरः ॥ ८ ॥

स येत् लभेत निपक्यं सलायं सार्द्धं यरन्तं साधुविडारिणं धीरम् ।

अभिभूय सर्वान् परिश्रयान् यरेत् तेनाऽऽत्तमनाः स्मृतिमान् ॥ ९ ॥

न येत् लभेत निपक्यं सलायं सार्द्धं यरन्तं साधुविडारिणं धीरम् ।

राजेव राष्ट्रं विजितं प्रडाय अेकश्चरेत् मातङ्गोऽरण्य एव नागः ॥ १० ॥

अेकस्य चरितं श्रेयो नाऽस्ति बाले सलायता ।

अेकश्चरेन्न य पापानि कुर्याद् अल्पोत्सुको मातङ्गोऽरण्य एव नागः ॥ ११ ॥

अर्थे जाते सुष्माः सलायाः तुष्टिः सुष्मा या येतरेतरेण ।

पुण्यं सुभं श्रुवितसंक्षये सर्वस्य दुःखस्य सुभं प्रडाणाम् ॥ १२ ॥

सुभा मात्रीयता लोकेऽथ पित्रीयता सुभा

सुभा श्रमणता लोकेऽथ ब्राह्मणता सुभा ॥ १३ ॥

सुभं यावद् जरां शीलं सुभा श्रद्धा प्रतिष्ठिता ।

सुभः प्रज्ञायाः प्रतिलाभः पापानां अकरणं सुभम् ॥ १४ ॥

॥ इति नागवर्गः समाप्तः ॥

२४. तृषणावर्गः चतुर्विंशः

मनुजस्य प्रमत्तयारिणः तृषणा वर्द्धते मालुवेव ।

स प्लवतेऽलरुहः कृलमिच्छन् एव वने वानरः ॥ १ ॥

यं श्रेष्ठा साडयति जन्मिनी तृषणा लोके विषात्मिका ।

शोकास्तस्य प्रवर्द्धन्तेऽभिवर्द्धमानं वीरणाम् ॥ २ ॥

यश्चैतां साडयति जन्मिनी तृषणां लोके दुरत्ययाम् ।

शोकाः तस्मात् प्रपतन्त्युद्विन्दुरिव पुष्करात् ॥ ३ ॥

तद् वो वदामि भद्रं वो यावन्त एव समागताः ।

तृषणाया मूलं जनतोशीरार्थीव वीरणाम् ॥ ४ ॥

यथाऽपि मूलेऽनुपद्रवे दृढे छिन्नोऽपि वृक्षः पुनरेव रोडति ।

एवमपि तृषणाऽनुशयेऽनिडते निर्वर्तते दुःखमिदं पुनः पुनः ॥ ५ ॥

यस्य षट्त्रिंशत् स्रोतांसि मनापश्रवणानि भूयासुः ।

वाडा वडन्ति दृष्ट्वा सङ्ख्या रागनिःसृताः ॥ ६ ॥

अवन्ति सर्वतः स्रोतांसि लतोद्भिद्ये तिष्ठति ।

तां य दृष्ट्वा लतां जातां मूलं प्रज्ञया छिन्दत ॥ ७ ॥

सरितः स्निग्धाश्च सौमनस्या भवन्ति जन्तोः

ते स्रोतःसृताः सुषैषिणस्ते वै जातिजरोपगा नराः ॥ ८ ॥

तृषणाया पुरस्कृताः प्रजाः परिसर्पन्ति शश एव बद्धः ।

संयोजनसंगसक्तका दुःखमुपयन्ति पुनः पुनः शिराय ॥ ९ ॥

तृषणाया पुरस्कृताः प्रजाः परिसर्पन्ति शश एव बद्धः ।

तस्मात् तृषणां विनोदयेद् भिक्षुराकाङ्क्षी विरागमात्मानः ॥ १० ॥

यो निर्वणार्थी वनाऽधिमुक्तो वनमुक्तो वनमेव धावति ।

तुं पुद्गलमेव पश्यत मुक्तो बन्धनमेव धावति ॥ ११ ॥

न तद् दृढं बन्धनमाहुर्धीरा यद् आयसं दारुजं पर्वजं च ।

सास्वद्-रक्ता मण्डिकुण्डलेषु पुत्रेषु दारेषु च याऽपेक्षा ॥ १२ ॥

अेतद् दृढं बन्धनमाहुर्धीरा अपहारि शिथिलं दुष्प्रभोयम् ।

अेतदपि छित्वा परिप्रजन्ति अनपेक्षिणः कामसुखं प्रदाय ॥ १३ ॥

ये रागरक्ता अनुपतन्ति स्रोतः स्वयंकृतं मर्कटकं च जालम् ।

अेतदपि छित्वा प्रजन्ति धीरा अनपेक्षिणः सर्वदुःखं प्रदाय ॥ १४ ॥

मुञ्च पुरो मुञ्च पश्चात् मध्ये मुञ्च भवस्य पारगः ।

सर्वत्र विमुक्तमानसो न पुनः जातिजरे उपैपि ॥ १५ ॥

वितर्कप्रमथितस्य जन्तोः तीव्ररागस्य शुभाऽनुदर्शिनः ।

भूयः तृषणा प्रवर्द्धते अेष भलु दृढे करोति बन्धनम् ॥ १६ ॥

वितर्कोपशमे च यो रतोऽशुभं भावयते सदा स्मृतः ।

अेष भलु व्यन्तीकरिष्यति अेष छेत्स्यति मारबन्धनम् ॥ १७ ॥

निष्ठांगतोऽसंत्रासी वीततृषणोऽनंगणः ।

उत्सृज्य भवशल्यानि अन्तिभोऽयं समुच्छ्रयः ॥ १८ ॥

वीततृषणोऽनादानो निरुक्तिपदकोविदो ।

अक्षराणां सन्निपातं जानाति पूर्वापराणि च ।

स वै अन्तिमशारीरो मलाप्राज्ञां चेत्युच्यते ॥ १९ ॥

सर्वाभिभूः सर्वविदुःसमस्मि सर्वेषु धर्मेषु अनुपलिप्तः ।

सर्वजडः तृषणाक्षये विमुक्तः स्वयमभिप्रायं कमुद्दिशेयम् ॥ २० ॥

सर्वदानं धर्मदानं जयति सर्वरसं धर्मरसो जयति ।

सर्वा रतिं धर्मरतिर्जयति तृषणाक्षयः सर्वदुःखं जयति ॥ २१ ॥

घ्नन्ति भोगं दुर्मेधसं न येत् पारगवेषिणः ।

भोगतृषणया दुर्मेधा उन्त्यन्यं धवात्मानः ॥ २२ ॥

तृणदोषाणि क्षेत्राणि रागदोषेयं प्रजा ।

तस्माद्धि वीतरागेषु दत्तं भवति मलाङ्गलम् ॥ २३ ॥

तृणदोषाणि क्षेत्राणि द्वेषदोषेयं प्रजा ।
 तस्माद्धि वीतदोषेषु दत्तं भवति मडाकृत्वम् ॥ २४ ॥

तृणदोषाणि क्षेत्राणि मोहदोषेयं प्रजा ।
 तस्माद्धि वीतमोहेषु दत्तं भवति मडाकृत्वम् ॥ २५ ॥

तृणदोषाणि क्षेत्राणि धृष्ट्यादोषेयं प्रजा ।
 तस्माद्धि विगतधृष्टेषु दत्तं भवति मडाकृत्वम् ॥ २६ ॥

॥ इति तृष्णावर्गः समाप्तः ॥

२५. भिक्षुवर्गः पञ्चविंशः

यक्षुषा संवरः साधुः साधुः श्रेत्रेण संवरः ।
 द्राणेन संवरः साधुः साधुः जिह्वया संवरः ॥ १ ॥

कायेन संवरः साधुः साधुः वाचा संवरः ।
 मनसा संवरः साधुः साधुः सर्वत्र संवरः ।
 सर्वत्र संवृतो भिक्षुः सर्वदुःखात् प्रमुच्यते ॥ २ ॥

उस्तसंयतः पादसंयतो वाचा संयतः संयतोत्तमः ।
 अध्यात्मरतः समाहित अेकः सन्तुष्टस्तमाहुर्भिक्षुम् ॥ ३ ॥

यो भुभसंयतो भिक्षुः मन्त्रभाषी अनुद्धतः ।
 अर्थं धर्मं च दीपयति मधुरं तस्य भाषितम् ॥ ४ ॥

धर्मारामो धर्मरतो धर्म अनुविशिन्यन्तयन् ।
 धर्ममनुस्मरन् भिक्षुः सद्धर्मान् परिडीयते ॥ ५ ॥

स्वलाभं नाऽतिमन्येत नाऽन्येष्यः स्पृहयन् यरेत् ।
 अन्येषां स्पृहयन् भिक्षुः समाधिं नाऽधिगच्छति ॥ ६ ॥

अल्पलाभोऽपि चेद् भिक्षुः स्वलाभं नाऽतिमन्यते ।
 तं वै देवाः प्रशंसन्ति शुद्धाऽऽशुवं अतन्द्रितम् ॥ ७ ॥

सर्वशो नामरूपे यस्य नाऽस्ति ममायितम् ।
 असति च न शोयति स वै भिक्षुरित्युच्यते ॥ ८ ॥

मैत्रीविहारी यो भिक्षुः प्रसन्नो बुद्धशासने ।

अधिगच्छेत् पदं शान्तं संस्कारोपशमं सुषुम् ॥ ८ ॥

सिञ्च भिक्षो ! धमां नावं सिक्ता ते लघुत्वं ओष्यति ।

छित्त्वा रागं य द्वेषं य ततो निर्वाणमेष्यसि ॥ १० ॥

पञ्च छिन्धि पञ्च जड्ये पञ्चोत्तरं भावय ।

पञ्चसंगाऽतिगो भिक्षुः ओघतीर्णं छत्युच्यते ॥ ११ ॥

ध्याय भिक्षो मा य प्रमादः मा ते कामगुणो भ्रमतु चित्तम् ।

मा लोडगोलं गिल प्रमत्तः मा कन्धीः दुःखमिदमिति दृढ्यमानः ॥ १२ ॥

नाऽस्ति ध्यानमप्रज्ञस्य प्रज्ञा नाऽस्त्यध्यायतः ।

यस्मिन् ध्यानं य प्रज्ञा य स वै निर्वाणाऽन्तिके ॥ १३ ॥

शून्यागारं प्रविष्टस्य शान्तचित्तस्य भिक्षोः ।

अमानुषी रतिर्भवति सम्यग् धर्मं विपश्यतः ॥ १४ ॥

यतो यतः संमृशति स्कन्धानां उदयव्ययम् ।

लभते प्रीतिप्रामोद्यं अमृतं तद्विजानताम् ॥ १५ ॥

तत्राऽयमादिर्भवतीड प्राज्ञस्य भिक्षोः ।

छन्द्रियगुप्तिः सन्तुष्टिः प्रातिभोक्षे य संवरः ।

मित्राणि भजस्य कल्याणानि शुद्धाञ्जुवान्यतन्द्रितानि ॥ १६ ॥

प्रतिसंस्तारवृत्तस्याऽऽयारकुशलः स्यात् ।

ततः प्रामोद्येऽबुद्धो दुःखस्याऽन्तं कश्चिद्यति ॥ १७ ॥

वर्षिका षव पुष्पाणि मर्दितानि प्रमुञ्चति ।

येवं रागं य द्वेषं य विप्रमुञ्चत भिक्षवः ॥ १८ ॥

शान्तकायो शान्तवाक् शान्तिमान् सुसमाहितः ।

वान्तलोकाऽऽमिषो भिक्षुः उपशान्तं छत्युच्यते ॥ १९ ॥

आत्मना थोदयेदात्मानं प्रतिवसेदात्मानं आत्मना ।

स आत्मगुप्तः स्मृतिमान् सुषुं भिक्षो विडरिष्यसि ॥ २० ॥

आत्मा ङ्यात्मनो नाथः आत्मा ङ्यात्मनो गतिः ।

तस्मात् संयमयात्मानं अश्वं भद्रमिव वाशिङ् ॥ २१ ॥

प्रामोद्येऽबुद्धो भिक्षुः प्रसन्नो बुद्धशासने ।

अधिगच्छेत् पदं शान्तं संस्कारोपशमं सुषुम् ॥ २२ ॥

યો હ વૈ દહરો ભિક્ષુર્યુક્તે બુદ્ધશાસને ।
 સ ઇમં લોકં પ્રભાસયત્યબ્રાન્ મુક્ત ઇવ ચન્દ્રમા ॥ ૨૩ ॥
 ॥ ઇતિ ભિક્ષુવર્ગઃ સમાપ્તઃ ॥

૨૬. બ્રાહ્મણવર્ગઃ ષડ્વિંશઃ

છિન્ધિ સ્રોતઃ પરાક્રમ્ય કામાન્ પ્રણુદ બ્રાહ્મણ ।
 સંસ્કારણાં ક્ષયં જ્ઞાત્વાડકૃતજ્ઞોડસિ બ્રાહ્મણ ॥ ૧ ॥
 યદા દ્વયોર્ધર્મયોઃ પારગો ભવતિ બ્રાહ્મણઃ ।
 અથાડસ્ય સર્વે સંયોગા અસ્તં ગચ્છન્તિ જાનતઃ ॥ ૨ ॥
 યસ્ય પારં અપારં વા પારાપારં ન વિદ્યતે ।
 વીતદરં વિસંયુક્તં તમહં બ્રવીમિ બ્રાહ્મણમ્ ॥ ૩ ॥
 ધ્યાયિનં વિરજમાસીનં કૃતકૃત્યં અનાસ્રવમ્ ।
 ઉત્તમાર્થમનુપ્રાપ્તં તમહં બ્રવીમિ બ્રાહ્મણમ્ ॥ ૪ ॥
 દિવા તપત્યાદિત્યો રાત્રાવાભાતિ ચન્દ્રમાઃ ।
 સન્નદ્ધઃ ક્ષત્રિયસ્તપતિ ધ્યાયી તપતિ બ્રાહ્મણઃ ।
 અથ સર્વમહોરાત્રં બુદ્ધસ્તપતિ તેજસા ॥ ૫ ॥
 વાહિતપાપ ઇતિ બ્રાહ્મણઃ સમચર્યઃ શ્રમણ ઇત્યુચ્યતે ।
 પ્રપ્રાજયન્નાડડત્મનો મલં તસ્માત્ પ્રપ્રજિત ઇત્યુચ્યતે ॥ ૬ ॥
 ન બ્રાહ્મણં પ્રહરેત્ નાડસ્મૈ મુગ્ધેદ્ બ્રાહ્મણઃ ।
 ધિગ્ બ્રાહ્મણસ્ય હન્તારં તતો ધિગ્ યસ્મૈ મુગ્ધતિ ॥ ૭ ॥
 ન બ્રાહ્મણસ્યૈતદ્ અકિઞ્ચિત્ શ્રેયો યદા નિષેધો મનસા પ્રિયેભ્યઃ ।
 યતો યતો હિંસ્રમનો નિવર્તતે તતસ્તતઃ શામ્યત્યેવ દુઃખમ્ ॥ ૮ ॥
 યસ્ય કાયેન વાચા મનસા નાડસ્તિ દુષ્કૃતમ્ ।
 સંવૃતં ત્રિભિઃ સ્થાનૈઃ તમહં બ્રવીમિ બ્રાહ્મણમ્ ॥ ૯ ॥
 યસ્માદ્ ધર્મં વિજાનીયાત્ સમ્યક્-સંબુદ્ધ-દેશિતમ્ ।
 સદ્કૃત્ય તં નમસ્યેદ્ અગ્નિહોત્રમિવ બ્રાહ્મણઃ ॥ ૧૦ ॥
 ન જટાભિર્ન ગોત્રેણ ન જાત્યા ભવતિ બ્રાહ્મણઃ ।

यस्मिन् सत्यं य धर्मस्य स शुचिः स य ब्राह्मणः ॥ ११ ॥

किं ते जटाभिः दुर्मोघः ! किं तेऽजिनशाट्या ।

आत्स्यन्तरं ते गडनं ब्राह्म्यं परिमार्जयसि ? ॥ १२ ॥

पांशुकूलधरं जन्तुं कृशं धमनिसन्ततम् ।

ओकं वने ध्यायन्तं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ १३ ॥

न यालं ब्राह्मणं ब्रवीमि योनिजं मातृसंभवम् ।

भो वादी नाम स भवति स वै भवति सकिञ्चनः ।

अकिञ्चनमनादानं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ १४ ॥

सर्वसंयोजनं छित्वा यो वै न परित्रस्यति ।

संगातिगं विसंयुक्तं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ १५ ॥

छित्वा नन्दिं वरत्रां च सन्धानं सडनुकमम् ।

उत्क्षिप्तपरिधं बुद्धं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ १६ ॥

आक्रोशान् वधबन्धं यादृष्टो यस्तितीक्षति ।

क्षान्तिबलं बलानीकं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ १७ ॥

अक्रोधनं प्रतवन्तं शीलवन्तं अनुश्रुतम् ।

दान्तमन्तिमशारीरं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ १८ ॥

वारि पुष्करपत्रं ध्वारात्रे धव सर्षपः ।

यो न लिप्यते कामेषु तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ १९ ॥

यो दुःभस्य प्रजानातीडैव क्षयमात्मनः ।

पन्नभारं विसंयुक्तं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ २० ॥

गंभीरप्रज्ञं मेधाविनं मार्गामार्गस्य कोविदम् ।

उत्तमार्थमनुप्राप्तं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ २१ ॥

असंसृष्टं गृहस्थैः अनागारैश्चोभात्म्याम् ।

अनोकःसारिणं अल्पेच्छं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ २२ ॥

निधाय दण्डं भूतेषु त्रसेषु स्थावरेषु च ।

यो न उन्ति न धातयति तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ २३ ॥

अविरुद्धं विरुद्धेषु आत्तदण्डेषु निर्वृतम् ।

सादानेष्वनादानं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ २४ ॥

यस्य रागश्च द्वेषश्च मानो भ्रक्षश्च पातितः ।
 सर्षप षवाऽऽरात्रात् तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ २५ ॥
 अर्ककशां विज्ञापनीं गिरं सत्यामुदीरायेत् ।
 यथा नाऽभिषजेत् किञ्चित् तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ २६ ॥
 य षल दीर्घं वा हृस्वं वाऽणुं स्थूलं शुभाऽशुभम् ।
 लोकेऽऽत्तं नादत्ते तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ २७ ॥
 आशा यस्य न विद्यन्तेऽस्मिन् लोके परस्मिन् य ।
 निराशयं विसंयुक्तं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ २८ ॥
 यस्याऽऽलया न विद्यन्त आज्ञायाऽऽकथं कथी ।
 अमृतावगाधमनुप्राप्तं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ २९ ॥
 य षल पुण्यं य पापं योभयोः संगं उपात्यगात् ।
 अशोकं विरञ्जं शुद्धं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ ३० ॥
 यन्द्रमिव विमलं शुद्धं विप्रसन्नमनाविलम् ।
 नन्दीभवपरीक्षीणं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ ३१ ॥
 य षमं प्रतिपथं दुर्गं संसारं मोहमत्यगात् ।
 तीर्णः पारगतो ध्याय्यनेजोऽऽकथं कथी ।
 अनुपादाय निर्वृतः तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ ३२ ॥
 य षल कामान् प्रलायाऽनागारः परिप्रजेत् ।
 कामभवपरिक्षीणं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ ३३ ॥
 य षल तृषणां प्रलायाऽनागारे परिप्रजेत् ।
 तृषणाभवपरिक्षीणं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ ३४ ॥
 छित्वा मानुषकं योगं दिव्यं योगमुपात्यगात् ।
 सर्वयोगविसंयुक्तं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ ३५ ॥
 छित्वा रतिञ्चारतिञ्च शीतीभूतं निरुपधिम् ।
 सर्वलोकाऽऽभिभुवं वीरं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ ३६ ॥
 श्रुतिं यो वेद सत्त्वानां उपत्तिं य सर्वशः ।
 असक्तं सुगतं बुद्धं तमलं ब्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ ३७ ॥

यस्य गतिं न जानन्ति देव-गन्धर्व-मानुषाः ।
क्षीणस्रवं अर्द्धन्तं तमलं भ्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ ३८ ॥

यस्य पुरश्च पश्चाद्य मध्ये य नाऽस्ति किञ्चन ।
अकिञ्चनमनादानं तमलं भ्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ ३९ ॥

ऋषभं प्रवरं वीरं मर्षिं विजितवन्तम् ।
अनेजं स्नातकं बुद्धं तमलं भ्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ ४० ॥

पूर्वनिवासं यो वेद स्वर्गापाऽयं य पश्यति ।
अथ जातिक्षयं प्राप्नोऽभिज्ञाव्यवसितो मुनिः ।
सर्वव्यवसितव्यवसानं तमलं भ्रवीमि ब्राह्मणम् ॥ ४१ ॥

॥ इति ब्राह्मणवर्गः समाप्तः ॥

॥ इति धर्मपदं सम्पूर्णात् ॥

Digitized by a team of volunteers working for <http://malayalamebooks.org>

The book is available at

http://www.archive.org/details/Dhammapada_Pali_Sanskrit_Hindi_by_Rahul_Sankrityayan

1. Link for Dharmapada stories for each verse

<http://www.thisismyanmar.com/nibbana/dhammapada/dmpadatm>

2. Link for English Translation from Myanmar

<http://www.thisismyanmar.com/nibbana/dhammapada/versestm>

3. OR below is a consolidated link for both verse and story adopted from the above links. .

<http://www.tipitaka.net/tipitaka/dhp/index.php>

Dharmapadam Sanskrit

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

